

Böszörményi Zoltán

Útmutató az örökkévalósághoz

*Ha a lélek halhatatlanságát
kutatom magamban,
a jelen-szülte gondolatba kapaszkodom.
A test és a lélek csak addig egy,
míg el nem választja őket
egymástól a halál,
mely ott van minden eddigi jelenben,
és bennem is vigyázzban áll.
Hirosimában, ha valaki
farúddal üti meg a parki harangot,
annak hangja összeköt a jelennel
minden volt és lesz pillanatot,
még akkor is, ha az erő,
mellyel ezt a gondolatot gondolom,
pusztán transzcendencia,
ellentétben áll azzal,
amit megtapinthatok.*

*Sodródom az időben.
Az örökkévalóságban szorongok.*